DIT IS HOE WE HET DOEN

Beeld: © Sanne Donders, 2017

KORT
ROTTERDAMS

Iza Musch
Het Lyceum Rotterdam

Mevrouw Blok stond op de stoep en keek voor zich uit. Denkend aan hoe ze met 4 euro en 36 cent nog 153 kopietjes van haar actieposter kon laten afdrukken bij KopieKopie, de kopieershop, en daarna ook nog van die lekkere pindarotsjes op de markt kon kopen. Bijna onmogelijk, dacht ze, maar misschien als ik wat bezuinig met de kopietjes. Terwijl mevrouw Blok in gedachten verzonken was over haar actieposters en pindarotsjes kwam meneer Stuur langsrijden.
“Goedendag, mevrouw Blok,” zei meneer Stuur.
“Dag meneer Stuur,” zei mevrouw Blok bot.
Meneer Stuur, afgeleid door haar nieuwe hoed, botste tegen een fiets aan.
“Jezus, meneer Stuur! Kun je niet sturen?!” zei mevrouw Blok luid.
“Sorry mevrouw Blok, ik lette gewoon even niet op, wat een mooie hoed heeft u trouwens.” “Dankjewel,” zei mevrouw Blok.
“Hoe gaat het met uw actiepartij, mevrouw Blok?” vroeg meneer Stuur.
“Goed,” zei mevrouw Blok. “Luister, ik moet over 10 minuten bij KopieKopie zijn dus ik denk dat ik er maar eens vandoor ga.”
“Nee, wacht!” zei meneer Stuur haastig. “Hoe eh heet die actiegroep van u ook alweer?” “Mijn actiegroep heet de antifietsengroep, ik focus mij op het zoveel mogelijk laten verdwijnen van al die fietsen waar iedereen zich zo vreselijk aan ergert.”
“Ik,” zei meneer Stuur.
“Wat ik?” vroeg mevrouw Blok geïrriteerd. “Waar ik mij zo vreselijk aan erger,” antwoordde meneer Stuur.
“Hoezo!?” Vroeg mevrouw Blok boos, “Iedereen ergert zich aan al die fietsen!”. “Ik niet,” antwoorde meneer Stuur.
“Helemaal wel!” riep mevrouw Blok met een wat dreigende stem, “je botste net nog tegen zo’n verdomde fiets aan!”
“Ja dat is waar,” gaf meneer Stuur toe, “maar weet u waar ik mij nog het meest aan erger?” “Vertel,” zei mevrouw Blok ongeduldig. Het is 4 minuten lopen naar KopieKopie, ik heb nog 6 minuten te gaan, dacht ze.
“Ik erger mij het meest aan al het vliegverkeer boven ons,” vervolgde meneer Stuur, “Het maakt veel te veel lawaai.”
“Oh,” antwoorde mevrouw Blok ongeïnteresseerd.
“Kunt u daar ook niet wat aan doen, met uw actiepartij?” vroeg meneer Stuur hoopvol. “Weet u, mevrouw Blok, dat ik jarenlang piloot ben geweest bij KLM?”
“Goh,” zei mevrouw Blok terwijl ze bedacht dat ze over 5 minuten en 29 seconden bij KopieKopie moest zijn, “apart”.
“Hoezo apart?!” vroeg meneer Stuur verbaasd.
“U bent een piloot die tegen vliegverkeer is,” antwoordde mevrouw Blok.
“Was,” zei meneer Stuur.
“Wat was?” antwoordde mevrouw Blok, die nu toch echt moest vertrekken naar KopieKopie.
“Ik was piloot, ik ben geen piloot.” Mevrouw Blok zuchtte diep.
“Ik kan u helpen met het verzinnen van een mooie slogan voor uw actiepartij,” bood meneer Stuur aan, “en dan kunnen we ook meteen nadenken over het beleid tegen vliegverkeer… Mevrouw Blok?”
Ik kan niet langer praten met Stuur, dacht mevrouw Blok.
“Mevrouw Blok?” herhaalde meneer Stuur, dit keer iets harder.
“Oké Stuur, rij maar met mij mee naar KopieKopie,” gaf mevrouw Blok toe. “Wat leuk!” riep meneer Stuur enthousiast.
“Waar dacht je aan, als slogan?” vroeg mevrouw Blok om het gesprek gaande te houden. “Ik dacht aan: “Dit is hoe we het doen.” of iets in die richting,” antwoordde meneer Stuur. “Dit is hoe we het doen” zei mevrouw Blok, “niet slecht”.

DE KRACHT VAN ROTTERDAM.NL
POWERED BY PASSIONATE BULKBOEK